

Ohnisko

mesačník Evanjelickej cirkvi metodistickej

Denník nášho biskupa

...v dobre známej tradícii písania a aj zverejňovania svojho denníku biskupa Heinricha Bolleteru pokračuje aj nový biskup Dr. Patrick Streiff. Na stránkach Ohniska budeme pravidelne uverejňovať jeho krátke úvahy, ktoré rovnako vychádzajú vo väčšine metodistických periodík našej konferencie...

Dnes, na úvod tejto novej rubriky ponúkame úvahy hneď dve (tú úplne prvú a tú najaktuálnejšiu):

Obdobie zmien

Píšem prvé riadky tohto denníka práve pri preberaní nového úradu, v období zmien. Pred tromi dňami som sa vrátil z poslednej zo siedmych Výročných konferencií, ktorých som sa zúčastnil ako doprovod biskupa Bolleteru v priebehu minulého roka. Včera sme mali posledné stretnutie kabinetu pod jeho vedením (2. mája sa oficiálne v Zúrichu uskutočnilo predávanie úradu biskupa bratovi Patrickovi Streiffovi). Rok preberania úradu a teda obdobia zmien sa končí.

Práve takýto prechodný čas je časom uvoľnenia (pustenia vecí) a vystrojenia sa smerom k novým výzvam. K jednému aj druhému treba veľa síl. Môže to súvisieť s mojou povahou, ale ja uprednostňujem veci zrejme a priebehy kontinuálne, než náhle a prekvapujúce. Nič mi však ešte pri žiadanom z predchádzajúcich „období zmien“ môjho života, nech boli akékoľvek, nepripadalo tak rozmanité, ako čas odkedy som bol zvolený biskupom: všetci tí ľudia, ktorí mi poslali gratulácie a pozdravy a ktorí ma uistili, že ma zahrnú do svojich modlitieb...! Veľmi srdečne za to všetko ďakujem. Teším sa, že do tak zodpovednej úlohy môžem vstúpiť s toľkou podporou a verím, že ona pretrvá aj v ťažších časoch.

Želám aj vám, aby ste aj vy v „období zmien“ vašim blízkym stáli po boku s modlitbou a povzbudením na perách. Je to dôležitý aspekt živého tela Kristovho.

Koľko nás bude stáť mier?

Medzitým ako píšem tieto riadky, diskutuje Bezpečnostná rada OSN ešte vždy o rezolú-

ciách konfliktu medzi Izraelom a Libanom. Pred 4 týždňami som sa zúčastnil na zasadnutí Svetovej metodistickej rady. Elias Chacour, melkitský arcibiskup z Galileje a nositeľ Metodistickej ceny mieru, sa s ťažkým srdcom tohto zasadania zúčastniť nemohol. Zostal pri svojich zboroch, ktoré boli v tom čase ostreľované raketami Hisbaláhu. Ocitol sa uprostred vojenského konfliktu. Aj brat Chacour by sa určite k téme zasadania „Boh zmieruje v Kristovi“ vedel vyjadriť.

Vyzerá to tak, že vojna je silnejšia ako zmierenie. Už aj noviny informujú o tom, koľko miliónov denne stojí izraelská ofenzíva v pásme Gazy a v Libanone. Vojna je drahá. Nejestvujú jednoduché odpovede na to, ako násiliu účinne čeliť a zároveň nevyvolať ďalšie násilie.

Ja si však kladiem otázku, koľko štát dovoľí, aby ho stál mier? Koľko sa investuje do toho, aby sa odbúraval napätie, aby sa posilnili dôvera budujúce opatrenia, umožnilo mierové spolužitie a už vôbec - nastolilo zmierenie? Nemal by byť štátny rozpočet na zbudovanie mieru a nastolenie spravodlivosti aspoň tak veľký, ako rozpočet na obranu a útok? Nemali by štáty aspoň takou čiastkou prispieť na znovuvybudovanie a pomoc, akou prispeli na ničenie vo vojne?

Zajtra cestujem do Srbska. To je tiež krajina, pri ktorej sa kladie otázka – kde zostali peniaze na sľúbené znovuvybudovanie? Uprostred tejto reality žije cirkev, ktorá sa snaží plniť svoju úlohu. Dúfam, že v šlapajách Pána Ježiša - v činení pokoja a zmierenia. Koľko to bude stáť nás?

Patrick Streiff,
biskup ECM
pre Strednú a Južnú
Európu
z nemčiny preložil
filip

Jn 18:36

Moje kráľovstvo nie je z tohto sveta... to znamená, že my žijeme v inom kráľovstve. Pán Ježiš je v kráľovstve, ktorého spravodlivosť máme hľadať a svet je kráľovstvo, ktorého spôsoby máme zanechať, zmýšľať opačne.

Mt 16:24-25 Na to, aby si našiel život musíš ten svoj zanechať.

Mt 5:44 Ďalší opak. Svetské kráľovstvo nenávidí nepriateľa, kráľovstvo, z ktorého je Ježiš, naopak, nepriateľa miluje.

Mt 6:34 Ustarostenosť o zajtrajšok je spôsob tohto sveta, my však máme robiť úplný opak.

Mt 18:4 Vo svetskom kráľovstve musíš byť dospelý, ale v nebeskom, ak nebudeš ako dieťa, nikdy sa tam nedostaneš.

Mt 7:13-14 Svetský človek ide ľahšou, širšou cestou. Ty máš ísť úzkou, zložitejšou cestou - proti prúdu.

Jednoducho opak. Ak chceš spoznávať nebeské kráľovstvo, rozmyšľaj a konaj opačne. V nebeskom kráľovstve platia opačné spôsoby ako fungujú tu na zemi. Keď chceš nájsť, musíš stratiť. Keď chceš získať, musíš dať. Keď chceš žiť, musíš zomrieť. Kristus zomrel, aby si ty mohol žiť. Choď za Ním a na tej ceste pochopíš, prečo mal Abrahám obetovať Izáka. Prečo Noe staval koráb na suchu. Prečo Józue dobýjal Jericho prechádzkou, alebo prečo Gideon musel zničiť otcov oltár...to všetko bol opak toho, čo by urobili. Boh môže len vtedy pôsobiť v tvojom živote, ak mu aj fyzicky ukážeš, že dôveruješ Jemu a nie vlastnému rozumu. Potrebuješ žiť opačne ako žije tento svet. Potrebuješ, aby konal Boh v tvojom živote. Neboj sa.

Braňo Schmogrovits

Foto z Festivalu viery v Piešťanoch

...viac v budúcom čísle

Z o b s a h u

str. 2 Správy zo sveta i z domova

str. 3 Fiesta za veľkou mládkou

str. 4 Medzinárodné stretnutie mládeže

str. 5 Na návšteve v Guatemale

str. 6 Hudba

str. 7 Škola volá

str. 8 Oznamy

TURECKÝ PAŠA A BISKUP

V pondelok 3. júla 2006 mohol biskup Heinrich Bolleter opustiť kardiokliniku v Aarau potom, ako bol operovaný. Liečba prebieha dobre. Biskup sa týždeň zotavoval doma a potom nasledovala osemtyždňová rehabilitácia srdca v Aarau. Sme veľmi vďační za doterajší priebeh liečby. Ešte niekoľko osobných myšlienok od biskupa:

„V čase pred a po operácii na jednotke intenzívnej starostlivosti som dostal úžasný vnútorný pokoj. Nikdy som vlastne o Božích zasľúbeniach (Žalm 91) nepochyboval a tiež som mal veľkú dôveru v operujúceho lekára. Ale pochyboval som o samom sebe, či – upútaný v posteli a na prístroje – dokážem zostať v stíšení. Boh ale vypočul veľa modlitieb. Daroval mi trpezlivosť so samým sebou!

Pred a po operácii som bol na izbe s jedným tureckým pašom. Narazili tu na seba dva zaujímavé duchovné „svety“. Už 40 rokov býva neďaleko Aarau a spoluzaložil turecko-moslimskú obec. Asi pre 4000 Turkov je „paša“ patriarchom a radcom. Tak sa naša izba stala často komôrkou, kam ľudia z tureckého spoločenstva prinášali pašovi svoje očakávania alebo radu. To bolo celkom zaujímavé, aj pre tichého pozorovateľa zo susednej nemocničnej postele. Pri spoločných raňajkách bola príležitosť rozvíjať medzi metodistickým biskupom a tureckým pašom rozhovor, ktorý bude určite pokračovať i po pobyte v nemocnici, pretože sme sa stali priateľmi.

Vedel som, že som stále obklopený mnohými milými ľuďmi, ktorí nemusia prichádzať, aby mi pobožkali ruku alebo čelo a aby mi priniesli darčeky ako prejav úcty. Vedel som, že som nesený modlitbami svojej rodiny a nesčíselných mužov a žien, s ktorými som spojený v službe Kristovi a v službe svetovej metodistickej cirkvi. O tom svedčí veľa pohľadníc a e-mailov. Vďaka!“

Je nám jasné, že získanie vonkajších a vnútorných síl bude potrebovať ešte čas. Ďakujeme všetkým, ktorí nás naďalej sprevádzajú svojimi modlitbami.

Marta a Heinrich Bolleterovi

Dallas + Trnava

Návštevu tímu z partnerského zboru v júli v Trnave pekne opísal br. David Hill z Kelleru (Texas). Povedal: „Toto je moja siedma návšteva Slovenska. Našiel som okrem svojho domova v USA i nový domov v Trnave. Bol som vo viacerých zboroch a teraz asi štvrtýkrát v Trnave. Pre moju cestu viery je veľmi dôležité vidieť aj iných ľudí, ako žijú vo viere. To, čo Boh koná skrze Ducha svätého medzi vami, to si ja chcem zobrať do Kelleru.“ Iný, mladý chlapec Joel povedal asi toto: „Pri tejto návšteve môžeme spoznávať, ako vy vnímate a spoznávate Krista, a vy zase cez našu prácu spoznávate náš vzťah s Kristom. Kristus by mal byť naším cieľom a Duch svätý nás má k tomu usmerňovať.“

Vďaka Pánovi, že jeho láska nás spája a že voľakedy neznámi a vzdialení, sme si teraz blízki.

SVETOVÁ KONFERENCIA V SOULE

V dňoch 20. – 24. júla 2006 sa konala v Soule na pozvanie Kórejskej metodistickej cirkvi 19. Svetová metodistická konferencia. Je to udalosť, ktorá sa opakuje každé štyri roky a organizuje ju Svetová metodistická rada, združujúca cirkvi wesleyánskej tradície zo 132 krajín. Rada na svojom stretnutí pred konferenciou 18. – 19. júla schválila prístup k dohode medzi luteránmi a katolíkmi z roku 1999 o učení o ospravedlnení. Od čias reformácie sa totiž katolíci a protestanti sporili o to, ako je človek ospravedlnený, akú úlohu zohráva milosť a akú skutky. Dohoda spoločne vyhlasuje, že kresťan je ospravedlnený z milosti skrze vieru, čo pôsobí konanie dobrých skutkov.

Svetová konferencia tiež zvolila nové vedenie. Predsedom Svetovej metodistickej rady sa stal kazateľ britskej metodistickej cirkvi John C. A. Barret, ktorý sa venuje vzdelávaniu v Singapure. Jeho zástupcom bol zvolený brazílsky biskup Paulo Lockmann, pokladníkom kazateľ James Holstinger z USA. V prezídiu je okrem iných aj nám známy kazateľ H. Eddie Fox z USA.

P. Procházka

EMK-mobil v Michalovciach

Oranžový autobus z Nemecka zavítal v dňoch 15.-17. júna na Východné Slovensko. Dva dni mohli počuť obyvatelia Michaloviec a jeden deň ľudia v Strážskom zvesť piesní a slova. Deti sa zapojili do hier, tvorivých dielní, počuli piesne, príbehy. Radostne tiež nosili vyplnenú krížovku z pozvánky. Zaujímavé bolo, že sa na evangelizácii stretli pracovníci z každého kúta Slovenska: Pavle z Nových Zámkov, skupina LTD (Luboš, Jano a Milena) zo Sereďe, študenti z Bystrice, Milan z Mníšku, Marika a Števo z Košíc. Michalovskému zboru prajeme radosť a chuť do ďalšej práce.

mb

Fiesta za veľkou mláku

Bola som nadšená a vďačná, keď som sa dozvedela o pozvaní do partnerského zboru v Cincinnati, štát Ohio. Postupne nadšenie trochu opadávalo. Bolo treba vybaviť a zaplatiť víza, cestovné poistenie, prišli aj obavy z letu, letieť sme mali rozdelení na dve skupiny (Janko s rodinou zvlášť a my traja, otec Michal, dcéra Miriam a ja sme mali absolvovať svoj prvý let sami, s nocľahom v New Yorku)! Pán Boh sa však nad nami, neletcami zľutoval a vypočul naše volanie. Nakoniec sme leteli všetci siedmi spolu. Že to bol zázrak, potvrdila neskôr aj sestra Martha Brice, ktorá to vybavovala.

Program sme mali každý deň nabitý. Doobeda návštevy rodín, raz prehliadka mesta a väznice, nákup v kresťanskom obchode a každý večer pomoc na tábore detí, ktorých bolo 120. Keď sme sa raz osviežovali na kúpalisku, maľoval otec a Phil (manžel Marthy Brice) strop v kazateľovom dome. Do programu nás zapojili aj v nedeľu ráno na bohoslužbu (otec svedectvo, Janko kázeň a ja posolstvo pre deti). V deň voľna a balenia kufrov sme sa rozhodli navštíviť černošský metodistický zbor, kde sme na naše prekvapenie tiež spievali!

V jedno poobedie sme mali obed so seniormi a následnú prezentáciu fotiek (Michal), spievali sme a potom ľudia dávali otázky. V posledný večer tábora (v piatok) boli pozvaní aj rodičia. Keď deti odišli na program v skupinách, spievali sme a hovorili o tom, čo pre nás znamená partnerstvo a táto návšteva. Miestny kazateľ vtedy povedal: „Naším najväčším práním je, aby deti v čo najmladšom veku nadviazali kontakt s Ježišom.“ Tieto slová dokazovali aj skutky. S manželkou pracoval počas tábora s najmenšími, asi 3-4 ročnými deťmi.

Myslím, že tábor (tak sme v skratke volali Biblickú školu Vacation

Bible School), nás veľmi povzbudil a občerstvil. Názov bol Fiesta a témou: Nech sa deti nadchnú (zapália) pre Ježiša.

Skôr by som to nazvala veľká evangelizácia. Hneď v prvý večer boli deti vyzvané, aby pozvali kamarátov. Na druhý deň prišli aj nové deti. Bolo povzbudivé vidieť toľko dobrovoľníkov zo zboru (mladých i starých, spolu asi 65 ľudí). Počas tábora bola každý deň zbierka. Dievčatá zbierali peniažky do ružovej nádoby, chlapci do modrej. Každý večer bolo vyhlásené, kto koľko priniesol. Zbierka išla do ich druhého partnerského zboru, do Mexika. Pastor ju prišiel osobne prevziať.

Ľudia boli veľmi milí. Často za nami prichádzali, aby nás pozdravili, privítali a niektorí sa dokonca vyjadrili, aby sme prišli znova. Niektoré deti sa s nami spriatelili. Kreslili nám obrázky. V deň odchodu prichádzali po skupinách s učiteľmi nedeľnej školy, aby sa s nami rozlúčili. Niektoré nás objali, iné podali ruku... Dospelí nás však objímali všetci. Nebolo to niečo suché alebo nanútené. Martha Brice mala pravdu, keď pri prvej návšteve v Seredi povedala: „Náš zbor je zameraný na rodiny. Týmto partnerstvom sa naša rodina rozrástla.“ A tak nieto divu, že obe strany pri rozlúčke plakali. Otec ešte aj v tento deň musel do kamery povedať, čo pre neho znamenala táto návšteva. Kamera nás „prenasledovala“ celý týždeň.

Pred odchodom do USA som mala obavy, ako prejde 10 dní v cudzej a v tak ďalekej krajine.

Nakoniec sa mi nechcelo ísť domov. Hoci cesta aj prípravy boli náročné, oplátilo sa vidieť, ako Boh koná v našom partnerskom zbore. Ďakujem mu, že nám to umožnil.

Milena Belková

List z tábora NIELEN pre vedúcu Milicu...

Ahoj Milica, tu Ti píše Eva.

Začnem takto, strašne mi chýbaš, veľmi. Najradšej by som chcela byť s Tebou každý deň, lebo som už na Teba zvyknutá a mám Ťa rada. Bola by som šťastná, keby ste tu bývali, ale viem, že je to ťažké. Ale Boh vidí, čo pre Neho robíš a Boh Ťa za to odmení. Mňa už odmenil. Počúvaj pozorne: Keď som mala osem rokov, tak som sa stále modlila. Viem, že mi neveríš, ale je to tak. Stále som sa pýtala „Pane, prečo si zomrel?“ Tak som sa stále pýtala. Cítila som, že ma niečo čaká, ale čakala som veľa. Stále som nevedela, čo ma čaká. A teraz si možno Boh povedal: „Ak má o mňa toľký záujem Eva, tak jej dám takých ľudí, ktorí o mne vedia.“ A teraz viem, že ma už Boh odmenil tak, že som stretla Teba, Vojta, Braňa a teraz viem, že Boh zomrel za moje hriechy. A som šťastná a verím, že Boh vstal z mŕtvych. A už sa nebojím smrti, lebo viem, že ma Boh ešte odmení smrťou a z toho som šťastná. Preto si pamätaj, že Biblia hovorí: Ak vyznávame Pánovi svoje hriechy a priznávame sa, tak má z nás radosť. Boh je verný a spravodlivý, aby nám odpustil hriechy, ako hovorí Biblia. Tak viem, že je to Boh, ktorého tak ľúbim ako svojho Pána. Keď čítam Bibliu, ako by sa so mnou rozprával Boh, tak to cítim. Ako ma chráni.

Ježiš Kristus hovorí: Kto prichádza ku mne, nevyhodím ho. Je to skvelé, no nie?

Keď som Vás prvýkrát uvidela, rozprávali sme sa, čo sme prežili. A Ty, Vojto, ste sa za mňa, Vierku modlili. Keď som prišla domov, kľakla som na kolená a prosila Boha o odpustenie. Vtedy som sa cítila vo svojej izbe, akoby som sa druhýkrát narodila v tej istej izbe. Cítila som slobodu a radosť v srdci. Chcem ešte viac a viac spoznať Boha, naozaj. Ja by som sa s Tebou veľmi rada modlila k Bohu, naozaj.

Milica, aj keď som Boha nevidela, ľúbim ho ako svojho Pána. Ja ho vidieť nemusím, ale ja ho cítim. Viem, že raz príde ten čas, keď zomriem a uvidím Boha. Veľmi sa na to teším, veľmi.

Mám Ťa rada, mami.

S láskou Eva

Modlím sa za Teba, za Vojta, za Braňa, lebo Vás mám veľmi rada. Nech Ťa Boh ochraňuje!

Medzinárodné stretnutie mládeže

V dňoch 22-29. júla sa na Poušti v ČR konalo medzinárodné stretnutie mládeže z našej Centrálnej konferencie v strednej a južnej Európe pod mottom “Rise up and go – Vstaň a choď” (Skutky 3,6). Zúčastnilo sa ho zhruba 50 mladých z Českej republiky, Maďarska, Rakúska, Švajčiarska, Bulharska, naši krajanovia zo Srbskej Vojvodiny, Macedónie, z Albánska. Metodistických mládežníkov zo Slovenska som tam zastupoval ja sám. Stretnutia sa ešte zúčastnil ešte jeden mladý muž z Nórska. Od utorňajšieho večera až do štvrtku doobeda bol medzi nami biskup našej Centrálnej Konferencie v strednej a južnej Európe Patrick Streiff. Oficiálnymi dorozumievacími jazykmi tu bola angličtina a nemčina. Neoficiálne sa mládežníci zo slovanských národov dorozumeli česky, slovensky a mládežníci z Balkánu ešte medzi sebou komunikovali v svojich rodných jazykoch, ktoré sú celkom blízke; príležitostne som využil aj svoju ruštinu.

Bežný deň na tomto kempe sa začínal o 730 budíčkom. Avšak už o 6⁰⁰ ráno sa niektorí nadšenci zúčastňovali ranných modlitebných stretnutí. O 8⁰⁰ začínal denný program rannými rodinnými skupinkami – morning family groups. Na raňajky nás táborový zvonec volal o 8³⁰. O 9³⁰ oficiálny program pokračoval biblickým štúdiom – bible study. Tu sme od pondelku do piatku preberali jednotlivé časti Petrovho výroku chromému zo Skutkov 3,6: „Striebro ani zlato nemám, ale čo mám, to ti dávam: v mene Ježiša Krista Nazaretského vstaň a choď!“ Tieto biblické štúdiá sme striedavo viedli Radek Novotný farár z ECM Litoměřice a ja. Na konci tohto biblického štúdia sme stále dávali poslucháčom otázky, príp. námety na stvárnenie biblických princípov názorným spôsobom: výtvarne znázorniť svoje povolanie od Boha, pantomimicky stvárniť rôzne biblické mená, atď.... O týchto otázkach mali diskutovať a pracovať na jednotlivých úlohách mali mládežníci na rodinných skupinkách od 11⁰⁰ celú hodinu. Od 12⁰⁰ sme sa opäť zišli v pléne, kde diskutujúci predniesli závery z diskusie v skupinkách a predviedlo sa názorné stvárnenie praktických úloh. O 12³⁰ bol spoločný obed.

Poobedie bolo od 14³⁰ až do 18⁰⁰ vyhradené pre semináre, z ktorých bol jeden vo forme prednášky: (napr. prezentácia práce s Rómami na Slovensku; České dejiny; projekt – mládežnícki pastori prebiehajúci v Švajčiarsku, atď). Okrem toho si mládežníci mohli ešte vybrať zo športových seminárov – hral sa futbal, volejbal, plávanie, príp. turistika po okolí; a umeleckých seminárov - workshopov - maľovanie, príprava kresťanských novín alebo periodickej tlače. O 18³⁰ bola večera. O 20⁰⁰ bol večerný program: sobota - úvodný večer; nedeľa – predstavenie českej kultúry; večer modlitieb za jednotlivé národy a metodistické spoločenstvá v nich; utorňajší večer predstavovali mládežníci svoje krajiny – kultúru, zvyky; v štvrtok večer pozerali film a po ňom o 23⁰⁰ bola nočná hra Strážcovia svetiel. Piatkový večer sme mali večerné bohoslužby s Večerou Pánovou.

V stredu večer bola beseda s biskupom Patrickom Streiffom, kde sme sa ho mohli pýtať na čokoľvek z jeho osobného aj pracovného života. Biskup potom dal priestor, aby sa mládežníci vyjadrili, čo očakávajú od vedenia Centrálnej konferencie, ako si predstavujú budúcnosť mládežníckej práce doma aj v rámci celej Centrálnej konferencie. V stredu sme mali celodenný výlet do mesta Tábor s prehliadkou pamätihodností a akčnú súťaž v meste. Toľko asi o programe, ktorý organizátori – Anka a Lenka Červeňákové pripravili mimoriadne precízne, rovnako ako aj celé toto podujatie. Stretli sme sa tam mimoriadne dobrá partia mladých a viacerí z nich ma povzbudili svojou hlbokou vierou a ohromným nasadením pre Božie kráľovstvo. Som veľmi vďačný Bohu, že mi dal zažiť tento týždeň na medzinárodnom tábore na Poušti.

Milan Lorinc

O krompáči sa im aj snívalo....

V lete sme opäť privítali tím dobrovoľníkov z mestečka Statesboro, v Georgii. Tento zbor je už viac ako 10 rokov partnerským zborom Partizánskeho a tento rok po tretí krát k nám vyslal tím. Pôvodne mali ísť do Gerlachova, ale nakoniec sa išlo robiť do Jenkoviec. Prenajatým minibusom sme teda precestovali celé Slovensko. Začali sme dvomi dňami v Bratislave, nasledovala nedeľa v Partizánskom a hneď po obede sme odcestovali na východ. Tu sme pracovali celý týždeň až do ďalšej nedele, kedy sme sa vrátili do Bratislavy (tentoraz cez Tatry), aby na druhý deň skoro ráno Američania stihli lietadlo späť domov.

Tím (11 Američanov, Lenka a Stela) bol zmesou ľudí rôzneho veku, od 3 po 80 rokov, ale aj povolání. Boli medzi nami učiteľia, zdravotná sestra, právnik, požiarnik ale aj študenti. Zdalo by sa, že týchto 13 ľudí k sebe, len ťažko nájde cestu a 10 dní, ktoré spolu majú stráviť bude skôr nuda. Opak bol pravdou. Zžili sme sa výborne, stále sme sa mali o čom rozprávať a dobre sme sa aj zabavili. Práca, ktorú tím v Jenkovciach robil nebola vôbec ľahká. Pripravovali sme dvor na zalatie asfaltom. To znamená asi toľko: trávu treba odkopať, tu vykopať jamu a tam trocha hlbšiu, niekde sú nerovnosti, treba odkopať zeminu.... Našťastie bolo treba aj očistiť a natrieť plot a vyčistiť stoličky v modlitebni, takže niektorí sme mohli občas krompáč a lopatu vymeniť. Musím sa priznať, že som obdivovala našich hostí, ktorí prišli z takej diaľky, zobrali si dovolenky, všetko si zaplatili a potom s úsmevom, bez reptania robili najťažšiu prácu, akú dovtedy kedy dostali. A to všetko preto, že milujú Boha a takýmto spôsobom šíria Jeho lásku ďalej. Je to pre nás veľké svedectvo.

Jenkovčania boli nesmierne pohostinní a americkí hostia veľmi ocenili naše jedlo a najmä domáce zákusky, ktorých boli stále plné misky (podotýkam, že nie preto, že sme ich nejedli, ale stále bolo čo dopĺňať). Vedúca tímu s úsmevom na konci povedala, že bude naozaj problém ľudí doma presvedčiť, že robili ťažkú prácu, keď všetci na misii pribrali ☺

Ďakujem Pánu Bohu i za ochotné ruky br. kazateľa a členov zboru, ktorí vynaložili veľa úsilia na to, aby sa všetko v danom týždni spravilo a aby sa naši americkí hostia cítili na Slovensku dobre.

Lenka Procházková

Medzinárodná modlitebná konferencia „Glory in the Nations”

Konferencia sa uskutočnila 18. - 21. 06. 2006 v Stoke-on-Trent v Anglicku a som veľmi vďačná nášmu Pánovi ako i vedeniu cirkvi za príležitosť zúčastniť sa takéhoto podujatia.

Téma konferencie bola: „Tvoje je Kráľovstvo, sláva a moc”. V našej generácii je veľa ťažkej práce, s ktorou sa cirkev vo svete stretá, aby videla

príchod Jeho kráľovstva, bola kanálmi, ktorými sa uvoľňuje Jeho moc a aby umožnila, aby skrze nás svet videl viac z Jeho slávy. Konferencia sa tiež zaoberala chválou a modlitbou, veriac, že teraz je čas, aby sa cirkev dotkla národov a očakávajúce nové Veľké vyslanie učeníkov do sveta. Veríme bezpodmienečne, že Boh má moc zmeniť náš svet v Ježišom mene.

Konferencia sa začala slávnostným stretnutím večer 18. 06., takže sme mali možnosť deň stráviť v rodinách a zboroch na bohoslužbách a zdieľať sa s tým, čo kde prežívame ako cirkev, zbory či jednotlivci. Slovom na tému „Bohu buď sláva” sa asi 150 prítomným prihovril Tom Stuckey. Hovoril o Božom obrovskom srdci plnom lásky pre tento svet. Ďalšie dni boli rozdelené na spoločné vyučovania v dopoludňajších hodinách, skupinové semináre poobede a oslavné stretnutia večer. Spolu s rôznymi rečníkmi sme uvažovali na rôzne témy, z ktorých všetky boli výborné a otvorili iné pohľady, rozšírili videnia a naučili viac sa odovzdať Pánovi, viac na Neho spoliehať a očakávať, lepšie sa pokoriť a počúvať na Jeho hlas a hlas Ducha Svätého. Prítomní boli Európania, ale i Američania, Afričania a Ázijci, čo bolo veľmi užitočné, lebo tiež to bol náhľad do utrpení a víťazstiev Božieho ľudu, ktoré menej poznáme a s akými sa menej stretávame v našich zemepisných šírkach.

Ďalšia podobná konferencia pre Európu by sa mohla uskutočniť u nás v roku 2007. Modlime sa, aby Boh aj to pomohol zorganizovať a aby sme vedeli využiť aj túto možnosť na naše vlastné budovanie v Jeho poznaní.

Kornélia Francisty

Má hudba na bohoslužbe svoje miesto?

Má hudba na bohoslužbe a v cirkvi vôbec svoje osobitné miesto? Myslím, že mnohí by sme na túto otázku odpovedali jednoznačne kladne. Avšak prečo máme hudbu v cirkvi radi? Je to pre nás spostenie bohoslužby, určitá „zborová kultúra“, vyplnenie prázdnych medzier, či nebudaj nástroj na zobudenie po nudnej kázni? Ak je motív cirkvi k využívaniu hudby počas bohoslužieb takýto, šliape vedľa. Písmo udáva celkom iné dôvody.

V prvom rade treba zdôrazniť, že je Božím príkazom, aby sa hudba v cirkvi používala. Má sa to diať v troch oblastiach, a to ako nástroj chvál a uctievania Boha, pri vyučovaní a pri evanjelizácii. Ďalším dôvodom pre použitie hudby v cirkvi je tradícia. Korene tejto tradície siahajú do Starej zmluvy k levitským spevákovi (1Pa 15,16) a pokračujú v Novej zmluve výzvami ku spoločnému spevu na chválu Boha (Ef 5,19). Tradícia bohoslužobného spevu v histórii kresťanskej cirkvi nezanikla. Z knihy Zjavenia je zjavné, že pretrvá až do večnosti (Zj 14,2-3). Iným dôvodom pre hudbu v cirkvi je jej vnútorná hodnota. Jedná sa o to, že hudba ako nástroj komunikácie skrze prácu Ducha Svätého má vnútornú schopnosť viesť ľudí k uctievaniu, priťahovať ich bližšie ku Kristovi a vyučovať kresťanskému životu.

Stará zmluva svedčí o dôležitosti hudby na bohoslužbe. Na mnohých miestach obsahuje výzvy k chvále Boha spevom a hudobnými nástrojmi. Nájsť ich možno najmä v spevníku Izraela, v knihe Žalmov. Napr.: „Spievajte Hospodinovi pieseň novú, jeho chválu v zhromaždení verných!“ (Ž 149,1) Hudba sa používala na vyjadrenie radosti z Hospodina a na komunikovanie tejto radosti druhým ľuďom. Hojné použitie je v chvále Boha. Väčšina piesní v Biblii sú chvály. O piesňach ako dôležitom nástroji vyučovania, svedčia miesta ako napr. F 2,5-11; Kol 3,16; apod. Mnohí pisatelia duchovných piesní vedeli o skutočnosti, že čo zaspievame, lepšie si zapamätáme. Piesne môžu často vyjadriť to, čo sa inak dostatočne dobre vyjadriť nedá. Texty piesní sa v cirkvi stali učebnicami rôznych biblických právd a teologických faktov, často v nich bola zakomponovaná celá dogmatika príslušnej cirkevnej denominácie.

str. 6

Piesne sa už v prvej cirkvi využívali na vyjadrenie radosti, uctievania Boha, i ako nástroj vzdelávania a výchovy. Spev je dôležitý aj v kresťanských rodinách, lebo tak rodičia svojim deťom vstúpajú do srdca jednak radosť zo spevu, ale najmä lásku ku Kristovi. Skrze texty kresťanských piesní sa nielen deťom, ale aj ľuďom všetkých vekových kategórií do srdca vstúpajú základné kresťanské pravdy, hudobná stránka piesní prepožičiava slovám tóny a tým napomáha k lepšiemu zapamätaniu si týchto doktrín.

L. Beneš vo svojom pojednaní vyslovuje názor, že hudbu „nemôžno chápať len ako „pridanú hodnotu“, ako skrášlenie či „oživenie“, prípadne ako určitý druh povznášajúceho prerušenia bohoslužieb, ani nemôžeme a nechceme konkurovať oblasti kultúrno-zábavnej. To by bolo rúhanie a nie je to naším poslaním.“

Do vedenia chválospevov v zboroch sú často zapojení mladí ľudia. Je to dobré, pretože najmä pre generáciu dospievajúcich môže byť táto skutočnosť významným faktorom pri rozhodovaní, či v cirkvi ostanú, alebo ju opustia. Dospievajúci sú v procese hľadania vlastnej identity. Cirkvi by im mala poskytnúť pravý domov, kde nachádzajú zmysel života v Kristovi, Božiu lásku, ľudské prijatie i možnosť seberealizácie. Ľudia, bez ohľadu na vek, ktorí sa na bohoslužbách aktívne zapoja do tvorby hudby, tak získajú svoje miesto v konkrétnom cirkevnom zbore, ako aj skúsenosť služby Bohu. Neraz sa stáva, že človek, ktorý nepociťuje, že má v zbore svoje miesto, že je tam „potrebný“,

z takéhoto zboru, niekedy aj od kresťanstva vôbec, odchádza a hľadá svoje miesto a uplatnenie niekde inde. Je potrebné, aby veriaci mali možnosť zapojiť sa do služby, na ktorú majú obdarovanie. Spev alebo hra na hudobnom nástroji môžu byť vynikajúcim prostriedkom, aby človek spoznal hodnotu služby Bohu i ľuďom na bohoslužbe, a tiež aby mohol viditeľne vyjadriť svoju zbožnosť.

Hudba na bohoslužbe svoje miesto má. Je to viac, než len kultúrna vložka. Je to nástroj, skrze ktorý uctieваме Boha, vyučujeme ľudí, voláme neveriacich ku Kristovi. Uvedomujeme si zodpovednosť tejto služby? Ak aj ty, milý čitateľ, si zapojený do spevu, či hry na hudobnom nástroji pri bohoslužbe, skúmaj svoje motívy a svoj prístup k tejto službe. Nikdy nemôžeš ľudí viesť tam, kde si ty sám nikdy nebol. Ak chceš, aby boli tvojou hudbou ľudia oslovení, musíš byť v prvom rade oslovený ty sám. Nech je každý tón, ktorý vychádza z tvojho hrdla, každá odohraná nota, či akord, vyjadrením hlbokkej lásky a úcty k Bohu.

..nabudúce niečo o černošských spirituáloch.

Dana Sirkovská

DŇA:

**Každý sa narodí ako jedinečný originál,
mnohí však zomrú ako obyčajná kópia!!**

Arno Backhaus

Škola

Volá

Číslovka

Z úst našich detí:

Cez týždeň žije Boh v raji, len
v nedeľu je v kostole.

Nie som pokrstený, ale za to som
očkováný.

1 2 3 4 5 6 malý prach

1 2 7 6 8 2 klepáč

1 5 2 5 9 7 útlak

1 2 7 10 8 11 starý les

1 5 12 7 13 7 letora

1 2 7 12 14 7 opak lži

1 5 13 5 14 7 dobrá nálada

1 5 12 10 7 6 obliečka

1 7 2 3 14 7 okrasa

1 2 8 13 2 7 opak výhry

1 5 15 16 1 7 opak pochvaly

1 3 16 2 7 4 sliediš

1 5 15 3 1 7 ponára

Viete čo je úžasné? U Boha nie je možné
prepadnúť zo žiadnej skúšky-písomky. On nás
bude dovtedy skúšať pokiaľ to nezvládneme.
Nemávne nad nami rukou, že sme pozadu. Má
s nami trpezlivosť a porozumenie.

Učiť sa je dobrá vec, i keď nie vždy sa nám
chce. Učíme sa vlastne stále. No nie len
v škole. Učia sa deti, učia sa dospelí. Učíme
sa rôzne predmety v škole, ale učíme sa aj žiť
- a tomu nás učí Boh.

Písmená nadpíš nad čísla. Pomôcka: Malý prach – prášok. Číslo sa
nahrádza tým istým písmenom. Tajnička je v štvrtom stĺpci.

Pripr. teta Marta

O ceste múdrosti ťa učím...

Pr 4/11

Bože, učil si ma od mojej
mladosti...

Ž 71/17

Pros si múdrosť
od Boha, nechaj
sa od Neho učiť
a dôveruj Mu.

OZNAMY

NOVÝ ZBOROVÝ DOM

Slávnostná bohoslužba pri otvorení zborového domu vo Veľkých Kapušanoch bude 24. septembra 2006. V Kapušanoch slúži kazateľka s. Svetlana Francisti.

SEMINÁRE

28 - 30. september 2006

Seminár o Duchu Svätom, Dom kultúry - Sereď

5.-7. október 2006

Seminár „Pane, nauč nás, ako sa modliť“ Senec

Cieľom seminárov je zväčšiť našu túžbu po Duchu Svätom, aby konal v našom osobnom živote, v živote cirkvi, zlomil každú prekážku v živote kresťana a vytvoril otvorenosť pre plnosť Ducha Svätého. Vyučovať na ňom bude 6-7 osôb, mužov a žien zo Spojenej Metodistickej cirkvi (UMC) z rôznych častí USA, ktorí majú skutočnú túžbu zdieľať s ostatnými svoje skúsenosti zo života s Ježišom v moci Ducha Svätého.

Organizátori: Vyslanci Krista - Slovensko, domáce zbory zo Slovenska (ECM, AC, BJB) a organizácia Aldersgate Renewal Ministries z USA.

NEPREHLIADNITE !!!

Európsky Festival viery ECM o rok v Bratislave!!!

Rezervujte si dátum

1.-5. august 2007

a určite prídte na túto oslavu.

SPOMÍNAME...

Dňa 28. 7. 2006 sme si pripomenuli prvé výročie, čo nás navždy opustil náš milovaný manžel, otec, dedko, švager Milan Pavelka. S láskou a úctou spomína celá rodina.

ČO SA TO VLASTNE MODLÍM...?

Stáva sa ti, že sa občas zastavíš v modlitbách a pýtaš sa túto otázku? Možno pri svojom osobnom tšení a možno vtedy, kedy som sa zvykla ja. Boli to chvíle, keď sme sa niekde spoločne modlili modlitbu, ktorú nás naučil Pán. Uvedomovala som si, že nie celkom rozumiem tomu, čo sa vlastne modlím a to najmä v jej niektorých častiach. Ak sa ti stalo alebo stáva niečo podobné, tak ťa od budúceho mesiaca srdečne pozývam ku spoločnému objavovaniu a hľadaniu odpovede práve na túto otázku: čo sa to vlastne modlím v modlitbe „Otčenáš“...?

Viera Hroncová

BLAHOŽELANIE

...k narodeninám

Br. Pavel Procházka, predseda našej cirkvi oslávil v septembri okrúhlych 55 rokov. Sme za jeho službu veľmi vďační a prajeme mu, aby i naďalej v práci pokračoval v Božej sile.

... k sobášu

Ty si Hospodine, Boh náš, v ktorého dúfame! ..lebo Ty si toto všetko učinil. Jeremiáš 14 / 22

Ďakujeme všetkým, ktorí na nás v náš deň 1.7. 2006 mysleli, a ktorí sa spolu s nami tešia z nášho vzťahu a teraz už aj manželstva. Modlíme sa, aby sme žili Bohu na slávu a prinášali Mu radosť.

katka a filip veselí

Dary na Ohnisko:

Pavelková Júlia, Senec

Darča z Trnavy

Tagaj Ján, Sereď

Srdečne ďakujeme!

wé-wéé-wééé

MINIRUBRIKA O ZAUJÍMAVÝCH A UŽITOČNÝCH WWW-STRÁNKACH.

Dnes odporúčame:

www.lejo.nu

Táto stránka ponúka ZADARMO workshopy, kde sa iba pomocou ľudských prstov dá zahrať celé divadlo! Vhodné pre besiedku aj pre malú skupinku dorastu, ktorá môže takto slúžiť!

filip

Pozdrav od kórejského misionára Kiu Won Lee

Vydáva:
Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava

Tel./fax: 02/5441 4468
eMail: ustredie@umc.sk
www.umc.sk

Mesačník Ohnisko vychádza bezplatne jedenásťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 12,- Sk + poštovné.
Príspef môžete na č. účtu Unibanky:
2127726/1200
VS: 914 700
alebo poštovou poukážkou.

Ďakujeme.

Redakčná rada:

šéfredaktor:
redaktori:

Milena BELKOVÁ
Antónia HALAČIOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Filip VESELÝ
Marta ZÁLESKÁ
Jana POLÁKOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ

distribúcia:
design: